

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS JAUNIMO POLITIKOS PAGRINDŲ
ĮSTATYMO NR. IX-1871 2, 6, 7 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR ĮSTATYMO
PAPILDYMO 6¹, 6², 6³ STRAIPSNIAIS ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIVP-29902024 m. d. Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2023 m. rugpjūčio 9 d. sprendimą Nr. SV-S-1040 „Dėl įstatymo projekto išvadų“, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Iš esmės pritarti Lietuvos Respublikos jaunimo politikos pagrindų įstatymo Nr. IX-1871 2, 6, 7 straipsnių pakeitimo ir Įstatymo papildymo 6¹, 6², 6³ straipsniais įstatymo projekto Nr. XIVP-2990 (toliau – Įstatymo projektas) tikslui, tačiau pasiūlyti Lietuvos Respublikos Seimui jį tobulinti, atsižvelgiant į šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Siekiant teisinio aiškumo ir atsižvelgiant į tai, kad Įstatymo projektu siūloma nustatyti tam tikrus reikalavimus profesijai, siūlytina patikslinti Lietuvos Respublikos jaunimo politikos pagrindų įstatymo (toliau – Įstatymas) 1 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

Šis įstatymas nustato jaunimo politikos formavimo, įgyvendinimo, darbo su jaunimu ypatumus, patariamąsias institucijas, jaunimo organizacijų ir su jaunimu dirbančių organizacijų kompetenciją, jaunimo darbuotojų veiklos principus, funkcijas, jaunimo darbuotojams keliamus reikalavimus.“

2. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad, apibrėžiant sąvoką „jaunimo darbuotojas“, turėtų būti kalbama ne apie fizinį asmenį, o apie darbuotoją, nes omenyje turimos būtent darbo santykių pagrindu vykdomos funkcijos. Taip pat pažymėtina tai, kad siūloma sąvokos „jaunimo darbuotojas“ apibrėžtis neaiški, nes neįvardyta, kokia tiksliai turėtų būti jaunimo darbuotojo veikla. Atsižvelgiant į Įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje nustatytą reikalavimą, kad darbą su jaunimu atlieka tik jaunimo ir su jaunimu dirbančios organizacijos, siūlytina atitinkamai koreguoti ir sąvoką „jaunimo darbuotojas“. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, siūlytina Įstatymo projekto 1 straipsnį išdėstyti taip:

„1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

Papildyti 2 straipsnį nauja 7¹ dalimi ir ją išdėstyti taip:

„7¹. Jaunimo darbuotojas – šiame įstatyme nustatytus reikalavimus atitinkantis darbuotojas, jaunimo ir su jaunimu dirbančiose organizacijose individualiai ir (ar) grupėmis dirbantis su jaunais žmonėmis jų laisvalaikiu, taikydamas šio įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje nurodytas darbo su jaunimu formas.“

3. Siūlytina Įstatymo projektą papildyti nuostatomis, kurios įstatymo lygmeniu įtvirtintų jaunimo darbuotojų sertifikavimą ir asmenims, siekiantiems tapti jaunimo darbuotojais, suteiktų

galimybę dirbti jaunimo darbuotojais turint jaunimo darbuotojo sertifikatą. Šiuo metu atvirąjį darbą su jaunimu, darbą su jaunimu gatvėje, mobilųjį darbą su jaunimu, praktinių įgūdžių ugdymo veiklas vykdo 297 asmenys, iš jų 118 asmenų neturi Įstatymo projekto 3 straipsniu siūlomame papildyti Įstatymo 6¹ straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodyto išsilavinimo ir, patvirtinus šiame punkte siūlomą jaunimo darbuotojo sertifikavimo alternatyvą, turėtų įgyti jaunimo darbuotojo sertifikatą. Jaunimo darbuotojo sertifikatą šiuo metu išduoda Jaunimo reikalų agentūra, vadovaudamasi Jaunimo darbuotojų sertifikavimo tvarkos aprašu, patvirtintu Jaunimo reikalų agentūros direktoriaus 2023 m. gegužės 31 d. įsakymu Nr. 2V-167 (1.4E) „Dėl Jaunimo darbuotojų sertifikavimo tvarkos aprašo patvirtinimo“. Praktikos įtvirtinimas įstatymo lygmeniu leistų ir toliau nuosekliai plėsti šiuo metu jau veikiančią ir taikomą darbo su jaunimu sistemą, o tai prisidėtų prie efektyvaus darbo su jaunimu plėtos Lietuvoje, stiprintų jaunimo darbuotojo, kaip profesionalaus su jaunimu dirbančio darbuotojo, vaidmenį. Jaunimo darbuotojų sertifikavimas aktualus, nes jau dabar daugelyje regionų įstaigos susiduria su iššūkiu atrasti specialistus, kurie galėtų dirbti su jaunimu. Jaunimo reikalų agentūros atliktos darbuotojų, dirbančių su jaunimu, išsilavinimo analizės duomenimis, pastebima tendencija, jog apie pusė visų jaunimo darbuotojų neturi specialaus išsilavinimo (socialinio darbo, psichologijos, socialinės pedagogikos, edukologijos). Pabrėžtinas faktas, jog šis išsilavinimo reikalavimas, kuriuo ketinama apriboti jaunimo darbuotojo profesinį statusą, neatitiktis nepaneigia fakto, kad dauguma šių su jaunimu dirbančių asmenų yra kompetentingi profesionalai, turintys vertingos patirties ir kompetencijų, reikalingų dirbant su jaunimu. Todėl siūlytina sudaryti galimybę šiems profesionalams, neturintiems reikalaujamo išsilavinimo, nustatyto Įstatymo projekto 3 straipsniu siūlomo papildyti Įstatymo 6¹ straipsnio 1 dalies 4 punkte, bet turintiems aukštojo mokslo kvalifikaciją, įgytą baigus kitų studijų krypties studijas, įgyti jaunimo darbuotojo statusą, juos sertifikuojant. Sertifikato išdavimo asmeniui, siekiančiam tapti jaunimo darbuotoju, procedūrą sudarys asmens turimų gebėjimų vertinimas ir jų pripažinimas jaunimo darbuotojo sertifikatu arba papildomas tikslinių kompetencijų tobulinimas, papildomas įgytų gebėjimų vertinimas ir jaunimo darbuotojo sertifikato išdavimas. Įsigaliojus Įstatymo projektui, jaunimo darbuotojo sertifikatai būtų išduodami neterminuotam laikotarpiui, nurodant sąlygas, kurioms esant jie nebegaliotų. Priimtam Įstatymo projektui įgyvendinti prireiks papildomų valstybės biudžeto lėšų. Skaičiuotina, kad vieno asmens sertifikavimas, neįtraukiant mokymų, galėtų kainuoti apie 250 Eur, visa papildoma reikalinga suma būtų 30 000 Eur pirmaisiais Įstatymo projekto įsigaliojimo metais ir po 10 000 Eur kiekvienais kitais metais. Planuojama, kad, siekdama užtikrinti jaunimo darbuotojų veiklą, Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerija galės padengti kaštus, reikalingus asmenims jaunimo darbuotojo sertifikatui įgyti. Paslaugų teikimas jaunuoliams – valstybės socialinės politikos dalis, o jaunimo darbuotojų sertifikavimas – kokybės užtikrinimo sistemos dalis. Siekiant didinti šios profesijos patrauklumą, svarbu užtikrinti jos prieinamumą. Jeigu jaunimo darbuotojų sertifikavimo išlaidos bus apmokamos pačių asmenų, siekiančių tapti jaunimo darbuotojais, nebus galima užtikrinti profesionalių jaunimo darbuotojų skaičiaus, reikalingo kokybiškam darbui su jaunais žmonėmis užtikrinti. Valstybės teikiamas nemokamas (sertifikavimo išlaidas apmokės jaunimo politiką įgyvendinanti institucija) jaunimo darbuotojų

sertifikavimas gali būti vienas iš valstybės paramos būdų, reikalingų specialistams pritraukti. Atitinkamai siūlytina:

3.1. Papildyti Įstatymo 2 straipsnį nauja 7² dalimi, įtvirtinant sąvoką „jaunimo darbuotojo sertifikatas“, o dabar galiojančią Įstatymo 2 straipsnio 7¹ dalį laikyti 7³ dalimi:

„7². **Jaunimo darbuotojo sertifikatas** – dokumentas, išduotas Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotos institucijos, nurodytos šio įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje, kuriuo suteikiama teisė asmeniui, turinčiam šio įstatymo 6¹ straipsnyje nustatytą išsilavinimą ir gebėjimus, dirbti su jaunimu.“

3.2. Papildyti Įstatymo 3 straipsnį 7 dalimi, įtvirtinant pareigą jaunimo politiką įgyvendinančiai institucijai patvirtinti Asmenų, siekiančių tapti jaunimo darbuotojais, sertifikavimo tvarkos aprašą, kuris reglamentuotų jaunimo darbuotojų sertifikavimo procedūrą, ir padengti išlaidas, reikalingas asmenų, siekiančių tapti jaunimo darbuotojais, sertifikavimo procedūroms atlikti:

„7. Jaunimo politiką įgyvendinanti institucija tvirtina Asmenų, siekiančių tapti jaunimo darbuotojais, sertifikavimo tvarkos aprašą ir iš Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos skiriamų asignavimų jaunimo politikos priemonėms įgyvendinti padengia asmenų, siekiančių tapti jaunimo darbuotojais, sertifikavimo išlaidas.“

3.3. Siekiant teisinio nuoseklumo, Įstatymo projekte siūlytina įtvirtinti visus reikalavimus asmenims, kurie ketina dirbti su jaunimu, ir sudaryti sąlygas pripažinti kitose valstybėse įgytas profesines kvalifikacijas, reikalingas jaunimo darbuotojo pareigybei. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad, vadovaujantis Įstatymo 7 straipsnio 1 dalimi, darbą su jaunimu gali atlikti tik jaunimo ir su jaunimu dirbančios organizacijos. Pastebėtina tai, kad jaunimo darbuotojas, gavęs jaunimo darbuotojo sertifikatą, įgis teisę atlikti darbą su jaunimu, todėl siūloma nustatyti ne tik asmens išsilavinimo, bet ir gebėjimų, reikalingų šiam darbui atlikti, reikalavimus. Taip pat atkreiptinas dėmesys į tai, kad Įstatymo projekto 3 straipsniu siūlomo papildyti Įstatymo 6¹ straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytas jaunimo darbuotojui keliamas reikalavimas – teisėtai būti Lietuvos Respublikos teritorijoje – yra ne Įstatymo reguliavimo dalykas, nes užsieniečio įsidarbinimą Lietuvos Respublikoje teisėto jo buvimo Lietuvos Respublikoje laikotarpiu reglamentuoja Lietuvos Respublikos įstatymas „Dėl užsieniečių teisinės padėties“, kuriame nustatyti papildomi reikalavimai užsieniečiui, norinčiam dirbti Lietuvos Respublikoje. Tikslintina ir Įstatymo projekto 3 straipsniu siūlomo papildyti Įstatymo 6¹ straipsnio 3 dalis, nes 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) nenustato tokios duomenų kategorijos kaip ypatingi asmens duomenys (Reglamento (ES) 2016/679 9 straipsnyje vartojama sąvoka „specialių kategorijų asmens duomenys“). Svarbu atkreipti dėmesį ir į tai, kad jaunimo darbuotojai dirbs su jaunimu nuo 14 iki 29 metų. Dirbti su nepilnamečiais asmenimis gali tik Lietuvos Respublikos vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatyme nustatytus reikalavimus atitinkantys darbuotojai, todėl aktualus nepriekaištingos reputacijos reikalavimas. Su nepriekaištingos reputacijos reikalavimu taip pat susijęs ir specialių kategorijų asmens duomenų bei duomenų apie apkaltinamuosius

nuosprendžius tvarkymas. Tai būtina, siekiant, kad į jaunimo darbuotojo pareigas būtų priimami tik asmenys, atitinkantys nepriekaištingos reputacijos reikalavimus, nepripažinti kaltais dėl įvairių nusikalstamų veikų. Kadangi valstybinį mokslo ir studijų reguliavimą nustato Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatymas, siūloma Įstatymo sąvokas, susijusias su aukštojo mokslo kvalifikacija, suderinti su Mokslo ir studijų įstatyme ir jį įgyvendinančiuose teisės aktuose vartojamomis sąvokomis. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, siūlytina Įstatymo projekto 3 straipsniu siūlomą papildyti Įstatymo 6¹ straipsnį išdėstyti taip:

„6¹ straipsnis. Jaunimo darbuotojui keliami reikalavimai

1. Asmuo gali tapti jaunimo darbuotoju, jeigu jis:

1) turi aukštojo mokslo kvalifikaciją, įgytą baigus socialinio darbo, psichologijos studijų krypties studijas ar ugdymo mokslų studijų krypties grupės studijas, arba jai lygiavertę aukštojo mokslo kvalifikaciją bei socialinio pedagogo kvalifikaciją ir yra nepriekaištingos reputacijos arba

2) turi aukštąjį išsilavinimą, gebėjimus, nustatytus šio įstatymo 6² straipsnio 2 dalyje, patvirtintus jaunimo darbuotojo sertifikatu, ir yra nepriekaištingos reputacijos.

2. Asmuo, siekiantis tapti jaunimo darbuotoju, nelaikomas nepriekaištingos reputacijos asmeniu, jeigu:

1) jis įsiteisėjusiu apkaltinamuoju teismo nuosprendžiu pripažintas kaltu dėl nusikalstamų veikų žmogaus seksualinio apsisprendimo laisvei ir neliečiamumui, dėl vaiko išnaudojimo pornografijai, pelnymosi iš vaiko prostitucijos, vaiko įtraukimo į prostituciją ar disponavimo pornografinio turinio dalykais, kuriuose vaizduojamas vaikas ar asmuo pateikiamas kaip vaikas, vaiko pirkimo ar pardavimo, taip pat dėl kitų tyčinių sunkių ar labai sunkių nusikaltimų ar dėl analogiškų veikų, numatytų kitų valstybių baudžiamuosiuose įstatymuose, neatsižvelgiant į tai, ar teistumas yra išnykęs ar panaikintas;

2) jis įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu pripažintas kaltu padaręs kitą, negu nurodyta šios dalies 1 punkte, nesunkų ir (ar) apysunkį nusikaltimą, jeigu teistumas už jį neišnykęs ar nepanaikintas;

3) jis įstatymų nustatyta tvarka atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės už nusikaltimus, nurodytus šios dalies 1 punkte;

4) jam yra ar buvo apribota tėvų valdžia;

5) jis buvo vaiko globėjas (rūpintojas) ir buvo nušalintas nuo globėjo (rūpintojo) pareigų Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 3.246 straipsnio 2 dalyje numatytais atvejais arba jo su globos centru sudaryta tarpusavio bendradarbiavimo ir paslaugų teikimo sutartis buvo nutraukta dėl netinkamo jos vykdymo;

6) jis yra ar buvo įstatymų nustatyta tvarka uždraustos organizacijos narys, jeigu nuo narystės pabaigos nepraėjo 3 metai;

7) jis piktnaudžiauja alkoholiu, psichotropinėmis, narkotinėmis ar kitomis psichiką veikiančiomis medžiagomis.

3. Jaunimo ir su jaunimu dirbančios organizacijos privalo užtikrinti, kad į jaunimo darbuotojų pareigas būtų priimti ir jas eiti tik šio įstatymo reikalavimus atitinkantys nepriekaištingos reputacijos asmenys. Šiuo tikslu jaunimo ir su jaunimu dirbančios organizacijos

turi teisę rinkti ir tvarkyti pretendentų į jaunimo darbuotojus ir jaunimo darbuotojų specialių kategorijų asmens duomenis bei duomenis apie apkaltinamuosius nuosprendžius. Teisėto specialių kategorijų asmens duomenų tvarkymo sąlyga – 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendras duomenų apsaugos reglamentas) 9 straipsnio 2 dalies b punktas. Tvarkant specialių kategorijų asmens duomenis ir duomenis apie apkaltinamuosius nuosprendžius, taikomos šios duomenų subjekto pagrindinių teisių ir interesų apsaugos priemonės:

1) pretendento į jaunimo darbuotojus, netapusio jaunimo darbuotoju, specialių kategorijų asmens duomenys ir duomenys apie apkaltinamuosius nuosprendžius saugomi dvejus metus nuo jo nepriekaištingos reputacijos patikrinimo procedūros pabaigos, o vėliau sunaikinami;

2) jaunimo darbuotojo specialių kategorijų asmens duomenys ir duomenys apie apkaltinamuosius nuosprendžius saugomi atrankos procedūros, jo darbo jaunimo ir (ar) su jaunimu dirbančioje organizacijoje metu ir dvejus metus nuo darbo šioje organizacijoje pabaigos, vėliau sunaikinami;

3) pretendentui į jaunimo darbuotojus ir jaunimo darbuotojui suteikiama išsami informacija apie jo asmens duomenų tvarkymą pagal Reglamento (ES) 2016/679 13 ir 14 straipsnių reikalavimus;

4) jaunimo ir su jaunimu dirbančios organizacijos privalo užtikrinti, kad už šių asmens duomenų tvarkymą atsakingi organizacijos darbuotojai būtų pasirašę konfidencialumo pasižadėjimus arba jiems būtų taikoma teisės aktuose nustatyta konfidencialumo pareiga;

5) jaunimo ir su jaunimu dirbančios organizacijos privalo užtikrinti, kad organizacijoje būtų nustatytos organizacinės ir techninės duomenų saugumo priemonės, skirtos šiems asmens duomenims apsaugoti nuo asmens duomenų saugumo pažeidimo.

4. Užsienio valstybėse įgyta jaunimo darbuotojo profesinė kvalifikacija pripažįstama Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo nustatyta tvarka.“

3.4. Atsižvelgiant į tai, kad siūloma įtvirtinti jaunimo darbuotojo sertifikatą, kaip alternatyvų dokumentą, patvirtinantį asmens teisę dirbti su jaunimu ir jaunimo darbuotojo kvalifikaciją, siūloma Įstatymo projektą papildyti 6² straipsniu ir jame nustatyti jaunimo darbuotojo sertifikavimo sąlygas, o Įstatymo projekto 4 ir 5 straipsniuose išdėstytus 6²–6³ straipsnius laikyti atitinkamai 6³–6⁴ straipsniais:

„6² straipsnis. Jaunimo darbuotojo sertifikavimas

1. Jaunimo darbuotojo sertifikatą asmeniui, atitinkančiam šio įstatymo 6¹ straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytus reikalavimus, išduoda jaunimo politiką įgyvendinanti institucija. Asmuo, siekiantis tapti jaunimo darbuotoju, turi teisę ne dažniau kaip kas penkerius metus kreiptis dėl jaunimo darbuotojo sertifikato išdavimo nemokamai, jei jis atitinka šio įstatymo 6¹ straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytus reikalavimus. Sprendimas išduoti (atsisakyti išduoti) jaunimo darbuotojo sertifikatą priimamas ne vėliau kaip per 60 kalendorinių dienų nuo asmens kreipimosi į jaunimo politiką įgyvendinančią instituciją dienos. Jeigu jaunimo politiką įgyvendinanti

institucija priima sprendimą atsisakyti išduoti jaunimo darbuotojo sertifikatą dėl to, kad asmuo neturi gebėjimų, nurodytų šio straipsnio 2 dalyje, asmuo gali pakartotinai kreiptis dėl jaunimo darbuotojo sertifikato išdavimo nemokamai ne anksčiau kaip po 1 metų nuo sprendimo atsisakyti išduoti jaunimo darbuotojo sertifikatą priėmimo dienos.

2. Jaunimo darbuotojo sertifikatą patvirtinami gebėjimai:

- 1) įvertinti jauno žmogaus poreikius ir vykdyti intervenciją;
- 2) bendrauti ir dirbti komandoje;
- 3) imtis iniciatyvos, planuoti ir prisiimti atsakomybę;
- 4) analizuoti situaciją (reflektuoti);
- 5) tobulėti;
- 6) plėtoti tarpinstitucinį bendradarbiavimą;
- 7) daryti teigiamą įtaką jauniems žmonėms ir jų aplinkai.

3. Jaunimo darbuotojo sertifikato galiojimas panaikinamas jaunimo politiką įgyvendinančios institucijos nustatyta tvarka, jeigu:

1) jaunimo politiką įgyvendinanti institucija savo nustatyta tvarka nustato, kad asmuo, gavęs jaunimo darbuotojo sertifikatą, nebedirba jaunimo darbuotoju daugiau kaip 5 metus nuo dienos, kai nutrūko jo darbiniai santykiai su jį įdarbinusia jaunimo ir (ar) su jaunu dirbančia organizacija, kurioje jis dirbo jaunimo darbuotoju;

2) asmuo, turintis jaunimo darbuotojo sertifikatą, jaunimo politiką įgyvendinančiai institucijai jos nustatyta tvarka pateikia prašymą pripažinti jaunimo darbuotojo sertifikatą negaliojančiu;

3) išdavus jaunimo darbuotojo sertifikatą paaiškėja, kad prašyme išduoti jaunimo darbuotojo sertifikatą pateikti klaidingi duomenys, arba nustatoma, kad asmuo, gavęs jaunimo darbuotojo sertifikatą, jaunimo politiką įgyvendinančiai institucijai pateikė klaidingą su sertifikavimo procedūra susijusią informaciją ar suklastotus dokumentus;

4) paaiškėja, kad asmuo, turintis jaunimo darbuotojo sertifikatą, neatitinka šio įstatymo 6¹ straipsnio 2 dalyje nustatytų reikalavimų.“

4. Siūlytina, nustatant jaunimo darbuotojo funkcijas, Įstatymo projekto 5 straipsnyje išdėstyto Įstatymo 6³ straipsnio 5 punkto formuluotę tikslinti, atskiriant jaunimo reikalų koordinatoriaus (valstybės tarnautojo) funkcijas, nurodytas Įstatymo 3 straipsnio 3 dalies 3 punkte, bei jaunimo darbuotojo funkcijas ir šį punktą išdėstyti taip:

„5) rengia ir įgyvendina socialinius projektus, padedančias užtikrinti jaunimo veiklos įvairovę, tarpkultūriškumą ir ugdymosi galimybes;“.

5. Atsižvelgiant į tai, kad Įstatymo 6 straipsnyje suformuluoti darbo su jaunu principai, nėra tikslinga Įstatymą pildyti ir jaunimo darbuotojų veiklos principais, kurie siūlomi Įstatymo projekto 4 straipsnyje.

6. Įstatymo projekte turi būti suformuluotos nuostatos, skirtos santykiams reguliuoti iki Įstatymo projektu siūlomų nuostatų įsigaliojimo ir užtikrinančios teisėtus asmenų, kurie jaunimo darbuotojo sertifikatus gavo iki Įstatymo projektu siūlomų nuostatų įsigaliojimo, lūkesčius. Atitinkamai turi būti sudarytos sąlygos asmenims, šiuo metu dirbantiems jaunimo ir (ar) su

jaunimu dirbančiose organizacijose tiesiogiai su jaunimu, bet neturintiems jaunimo darbuotojams reikalingo aukštojo išsilavinimo arba jaunimo darbuotojo sertifikato, juos įgyti. Atsižvelgiant į tai, siūlytina Įstatymo projekto 7 straipsnyje nustatyti išimtį asmenims, šiuo metu dirbantiems jaunimo ir (ar) su jaunimu dirbančiose organizacijose tiesiogiai su jaunimu, priimtiems į šias pareigas iki Įstatymo projektu siūlomų nuostatų įsigaliojimo datos, bet neturintiems Įstatymo projekto 3 straipsniu siūlomo papildyti Įstatymo 6¹ straipsnio 1 dalyje nustatyto aukštojo išsilavinimo. Taip pat iki Įstatymo projektu siūlomų nuostatų įsigaliojimo turi būti atnaujinti Įstatymo įgyvendinamieji teisės aktai, atitinkamai turi būti koreguojamas ir Įstatymo projekto 7 straipsnio 2 dalyje nurodytas įgyvendinamųjų teisės aktų priėmimo terminas. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, siūloma Įstatymo projekto 7 straipsnį išdėstyti taip:

„7 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 dalį, įsigalioja 2026 m. sausio 1 d.
2. Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotos institucijos iki 2025 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.
3. Jaunimo darbuotojų sertifikatai, jaunimo politiką įgyvendinančios institucijos, nurodytos Lietuvos Respublikos jaunimo pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalyje (toliau – jaunimo politiką įgyvendinanti institucija), nustatyta tvarka išduoti iki šio įstatymo įsigaliojimo datos, galioja 5 metus nuo jaunimo politiką įgyvendinančios institucijos direktoriaus įsakymo, kuriuo buvo išduoti jaunimo darbuotojų sertifikatai, priėmimo datos.
4. Asmenims, dirbantiems jaunimo ir (ar) su jaunimu dirbančiose organizacijose tiesiogiai su jaunimu, priimtiems į šias pareigas iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos ir neturintiems šio įstatymo 3 straipsniu papildomo įstatymo 6¹ straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nustatyto aukštojo išsilavinimo, reikalavimas turėti nurodytą išsilavinimą ir jaunimo darbuotojo sertifikatą netaikomas iki 2029 m. rugsėjo 1 d.
5. Prašymai gauti jaunimo darbuotojo sertifikatą, pateikti jaunimo politiką įgyvendinančiai institucijai iki šio įstatymo įsigaliojimo, nagrinėjami ir sprendimai dėl jaunimo darbuotojo sertifikato išdavimo priimami jaunimo politiką įgyvendinančios institucijos nustatyta tvarka, galiojusia iki šio įstatymo įsigaliojimo.“

Ministras Pirmininkas

Socialinės apsaugos ir darbo ministras